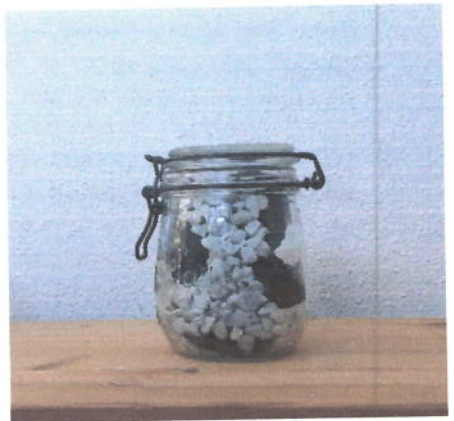
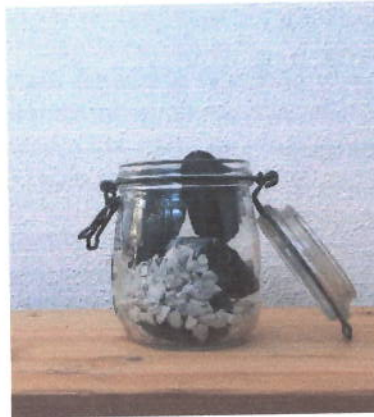

In beweging...

De inhoud van 2019

13 foto's of 530 woorden

In een slijk congrescentrum kwam een aantal Amerikaanse directeuren bijeen voor hun jaarlijks overleg. Een Franse prof zou dit keer een lezing geven over 'effectief tijdbeheer'. Nadat de geleerde geïntroduceerd was, nam deze plaats op het podium. Hij bekeek het elitegezelschap en zei: "Laten we eerst maar eens een proef doen." Hij rommelde in zijn rugtas, haalde een glazen pot tevoorschijn en zette deze op tafel. Vervolgens diepte hij uit de rugzak een bakje met stenen op en legde ze voorzichtig, één voor één in de pot. Toen deze tot boven de rand gevuld was en er geen steen meer bij kon, wendde hij zich tot zijn publiek en vroeg: "Is deze pot nu vol, denkt u?" Meerdere deelnemers knikten van ja, waarop de professor vroeg: "Echt waar?" Zonder antwoord af te wachten haalde hij uit zijn tas een fles met grind. Met uiterste precisie kieperde hij de kiezelsteentjes tussen de grote stenen en om ze goed te laten zakken, schudde hij de pot enkele malen voorzichtig. Of de pot nu dan vol was wilde de prof weten. De CEO's in de zaal begonnen hem een beetje door te krijgen, dus aarzelden ze. "Vermoedelijk niet," zei één van hen. Voor de derde keer diepte de spreker iets uit zijn rugtas op; opnieuw een fles. Er bleek zand in te zitten, dat zorgvuldig in de pot werd gegoten en tussen de stenen en het grind zakte: "Wat denkt u? Is de pot nu vol?" Iedereen had inmiddels een gevoel van: 'You don't get what you see'. Dus schudden ze allemaal van nee. "Inderdaad," viel de prof hen bij en toverde opnieuw een flesje tevoorschijn, nu met water. Hij vulde de pot ermee, tot die overstroomde. "Welke grote waarheid leert ons deze proef?" Dat hoefde je deze overdrukke baasjes niet te vragen. Een van hen zei, wat misschien iedereen wel dacht: "Zelfs als je denkt dat je agenda compleet vol geboekt is, kan er altijd nog wel wat bij: een afspraak, een telefoontje, een brief opstellen..." "Nee," viel de prof hem in de rede, "de grote waarheid die we hier leren is, dat we dit alles nooit in deze pot hadden gekregen als we er niet eerst de grote stenen in hadden gelegd." Even keek het gezelschap hem verbaasd en sprakeloos aan, maar al snel viel het kwartje. Natuurlijk, de man had gelijk. Waarop deze zijn lezing afrondde met een paar zinnen. "Wat zijn de grote stenen in uw leven? Uw gezondheid? Uw familie? Uw vrienden? Uw dromen verwerkelijken? Iets doen wat u echt fijn vindt? Een extra opleiding volgen? Ontspanning? Vechten voor een goede zaak? Wat het ook is: onthoud altijd dit. Leg eerst de grote stenen in de pot, die dingen die heel belangrijk zijn voor u. Zo niet, dan zult u niet veel verder komen dan waar u nu bent. Wanneer u prioriteit aan bijzaken geeft, vult u die pot met grind en zand en water totdat er op het laatst geen grote steen meer bij kan. Dan hebt u nooit tijd voor wat het belangrijkste is, ook al klaagt u nog zoveel en wilde u wel dat het anders was. Wat zijn de grote stenen in uw leven?"

Een absolute aanrader

In 2001 pikte ik bovenstaand idee op van Evert van der Poll en sindsdien pas ik het op allerlei manieren toe. Elk nieuw team waar ik sindsdien leiding aan gaf maakte me rond de jaarwisseling mee als beginnend acteur, gewapend met een rugzak, een doosje stenen en een paar gevulde flesjes. Deze decembermaand maakte ik de fotostrip en heb ik opnieuw in mijn bijbel een bladwijzer gelegd met het opschrift 'De grote stenen van 2019'. Naar verwachting gaat dat kaartje weer werken als dagelijkse *reminder* om mijn tijd te geven aan zaken die ik werkelijk de moeite waard vind. Want uren vol krijgen met van alles & nog wat, dat is geen kunst. Maar de dag beginnen met wat er écht toe doet en dan mijn tijd die dag daarnaar inrichten, dát is de uitdaging.

Ik kan dit idee iedereen aanraden.